

Η προσπάθεια απελευθέρωσης της περιφέρειας που επιχειρείται από τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, αντιμετωπίστηκε με απάθεια και δυσκαμψία από την Ελληνική κοινωνία, σαν αποτέλεσμα της χρονίας πελατειακής σχέσης και διαπαιδαγώγησης των για το κράτος κέντρο. Η ευθεία κομματική εμπλοκή που έφτασε μέχρι και στην απαράδεκτη κρατική προνομή ορισμένων υποψηφίων αλλά και η ελλειπέστατη ενημέρωση, ακύρωσαν σχεδόν τη δυναμική του νέου θεσμού, πριν καν λειτουργήσει.

Η σύγκλιση του χώρου ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ στην Περιφέρεια, φαίνεται να δημιουργεί μία νέα δημοκρατική πλειοψηφία που μαζί με την πληθώρα των "ανταρτών" υποψηφίων, ξεπερνώντας την Κεντρική καθοδήγηση των δύο κομμάτων ετοιμάζοντας μία νέα πραγματικότητα. Η τάση αυτή απαιτεί πέρασμα των περιχαράκωσεων και των πλασματικών επιθέσεων των ηγεσιών στο μέλλον και συστηματική επεξεργασία και προσέγγιση των θέσεων και απόψεων σε μία στρατηγική σύγκληση και όχι μόνο ευκαιριακής εκλογικής σύμπραξης.

Το πλήθος των λευκών ψηφοδελτίων είναι μία δυναμική τόσο εγρήγορης όσο και αδιεξόδου, που επισημαίνει τα όρια της τρέχουσας πολιτικής απέναντι στην κοινωνία, με απρόβλεπτη μελλοντική εξέλιξη.

Η υποκατάσταση του διαλόγου ουσίας από "επικοινωνιακές συμπεριφορές" και μελλοντικές "συναινέσεις" ελαχιστοποιεί τις αντιθέσεις και οδηγεί σε ανούσιες γενικολογίες. Αυτή η "επιφανειακή πολιτική" των επιτυχημένων προσώπων αποκρύπτει το βάθος και την πολυπλοκότητα των προβλημάτων, χειραγωγώντας την κοινή γνώμη αναμονή και αδράνεια, και παράγοντας μόνο πλήξη και στασιμότητα. Η αλλαγή στην κατεύθυνση μιας ανοιχτής κοινωνίας σημαίνει κριτική εγρήγορη συμμαχικές διαπραγματεύσεις και συνθέσεις, σχεδιασμό και προγραμματισμό με δημιουργική συμμετοχή και κοινωνική ευαισθησία του συνόλου μιας τοπικής κοινωνίας.